

- ВЕЛА. /
ГУГА. /
ВЕЛА. /
/ старците се разплакват и единъ по единъ излизат/
/ Въ това време Гуга понича да надникне къмъ дългото, ала магьосницата се спуша и му прикрива очите/.
МАГ.
ГУГА./ се спира както е протегната ръкъ. И като въздъхва, оборва глава/.
ГУГА. /
МАГ.
ГУГА./ като пробудена/
МАГ.
ГУГА.
МАГ.
ВЕЛА./къмъ Гуга/
ГУГА./ засегнатата/
ВЕЛА.
- Какъ мога да разбера тъзъ думи?
И по-добре. Онзи които Неразбиратъ съ и по-щастливи.
Не ми е до приказки невиятни
Очичките на моята рожба
По-ясно тъ биха ти казали.
Повгледай се.... вижъ тъ те молятъ....
- Тя небива погледа да срещне
На момчада, първа скъпна рожба
Допре ли се - змѣятъ ще въскърсне.
- НРедъ твоите думи азъ привеждамъ
Главата си и се подчинявамъ.
- И длъжна си! Тукъ азъ повѣлявамъ,
Защото ти едно имашъ само -
Красотата. Но тя е суетна.
- Тъй ли казвашъ: сама красотата
Е суетна?
- Щомъ тя не е майка!
Една капка отъ майчино млѣко
Една съзла отъоко на майка -
Съ повече отъ една омайна
Красота катъ твоята, която
Змѣятъ може да плѣни и сликса.
Но добро тя неможе да стори.
Ако една майка на земята
Би имало - Богъ би търиялъ всичко.
Остане ли само красотата -
Свѣта съмъ би загиналъ отъ себе.
- Така ли ти мислишъ умна бабо?
- Безъ майката би било пустиня -
Настанало отъ изгревъ до залъзъ;
Безъ дѣлете небихме позналъ
Усмишката на майчини уотни.
- А знаешъ ли безъ баща какво е
На дѣлете когато порастнене?
Другарчета ще му се подомиватъ.
Махалата воички ще да казватъ
На майката: паряснице неедна.
- Толкова ли хората съ лоши?
- Ако ти бъ отъ такава майка,
Разбрала би що е на душа ми.
Мойта майка парасояна бѣше
Та знамъ що е на майка ми било